

vi endnu kun saa kort Tid have havt den Fornøielse at forhandle med, skulde fravige Hensyn, som vi ellers absolut maatte holde paa. En anden Sag vilde det være for mangen En, naar det var et helt Regjeringsfliste, der var Tale om.

Octavius Hansen: Seg forstaar ikke, hvilke finansielle Hensyn vi mere skulde tage med Hensyn til denne Lov, end med Hensyn til Digestloven for ikke at optage dem paa særlige Tillægsbevillinger, og jeg forstaar endnu mindre, hvorledes det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds (Berg) kunde sige, at Finantsloven blev et mindre kraftigt Baaben, fordi den mere og mere blev reduceret til et Normalbudget. Naar den blev et Normalbudget, vil han vistnok erkjende, at det at negte Regjeringen de til Administrationen absolut nødvendige Midler vilde være et meget kraftigt Baaben. Seg tror ganske vist ikke, det er lykkedes den ærede Marineminister at anføre tilstrækkelige Grunde for den Fremgangsmaade, Regjeringen har valgt, ved ikke i det andet Thing at søge Bevillingen opført paa Finantsloven, og at lade den komme tilbage til os til formyet Overveielse af dette Spørgsmaal, som, da Loven var til 3die Behandling her, kun blev skjænket en enkelt Overveielse og en enkelt Afstemning. Paa den anden Side fatter jeg heller ikke rigtig, hvorledes det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds, som netop dengang, vi havde dette Spørgsmaal for ved Finantslovens 3die Behandling, fremhævede, at det ikke burde afgjøres ved en enkelt Botering, idet man saanedes Oplysninger, nu da Regjeringen forelægger en særlig Lov derom og opfordrer til fornyet Overveielse, kan tale for, at den skal afvises. Det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds paaberaabte sig et Begreb, en Doktrin, som vi ofte have mødt i den senere Tid, nemlig Parlamentarismen. Det lader til, at dette Begreb eller denne Doktrin er blevet noget af det Høieste for ham, til en vis Grad næsten højere end Fædrelandet. Der er imidlertid ikke her Spørgsmaal om, hvorvidt vi skulle kæmpe for denne Doktrin, Parlamentarisme eller Konstitutionalisme, eller ikke. Det, hvorefter der for Diebliffet er Spørgsmaal, er dog virkelig blot simpelt her det, om vi kunne antage, at vort Fædrelands Forsvar ligger ved en Udsættelse af Anstæffelsen af dette Skib. Seg for mit Bedkommende siger, at jeg, om jeg end nok saa meget sværmede for slige Begreber som Parlamentarisme, dog vilde tage Spørgsmaalet, som det simpelt foreligger; jeg vilde sige, at Fædre-

landets Forsvar gaar for Alt, og jeg vilde stemme for det, som er nødvendigt dertil. Det forekom mig, det var meget berettiget, naar den ærede Marineminister fremhævede, at vi skulde lade disse krigerigste Spørgsmaal, om jeg saa maa sige, disse Forsvarsspørgsmaal, ligge udenfor denne Kris, vi her føre. Ligesom der i den Kris, man fører med Kanoner og Geværer, er visse Ting, der respekteres — Civile, Saarede osv. — burde der, naar vi kæmpe med parlamentariske Baaben, være visse Felter og Gebeter, hvorhen Krigen ikke skulde føres, og det skulde først og fremmest være de Dmraaber, hvor det gjælder om Fædrelandets Forsvar. Seg tror ikke, at noget af de ærede usagkyndige Medlemmer, der ligesom jeg selv ikke kunne paastaa at have nogen selvstændig Mening om dette Spørgsmaal, ved sig selv tør sige, at man, naar vi have saadanne Erklæringer fra Sagkyndige, naar vi se, at der er fuldstændig Enstemmighed — jeg medregner ikke den omtalte Mand i Landstinget, som indtager en ganske særegen Stilling, og som har særlige Begreber derom — ikke udfatter Fædrelandets Larm for Jare ved at negte den Bevilling, hvormed her er Tale. Naar man imidlertid endelig vil tage Sagen fra den politiske Side og betragte den under den Synsvinkel, under hvilken saa mange Spørgsmaal ere blevne betragtede i denne Samling, vil jeg sige, at den Omstændighed, at Regjeringen og Landstinget ikke have sendt os Finantsloven tilbage, netop mere end noget Andet vidner om den finansielle og — jeg tør sige — ogsaa den politiske Overvægt, som Folkethinget har. De tør ikke, mine Herrer, sende os Finantsloven tilbage; de tør ikke gjøre nogenfomhelst Forandring i den Maade, hvorpaa den her er vedtagen. Kunne de Herrer tænke Dem en større Anerkjendelse af den Betydning, Folkethinget har? Det forekommer mig derfor at være saa overordentlig rigtigt, at et Spørgsmaal som dette, der maa erkjendes for at være neutralt Gebet, udsøndres, og jeg kan ikke indse, hvorledes Finantslovens Negtelse derfor i mindste Maade skulde blive et mindre kraftigt Baaben, naar man en Gang finder Anledning til at bruge det, hvad jeg for mit Bedkommende ikke har fundet i denne Samling. Efter det Forsøg, der ved Finantslovens tredie Behandling blev gjort paa at negte den, og hvorved det konstateredes, at Flertallet i Thinget ikke vilde styrte Regjeringen ved voldsomme Midler, forekommer det mig, at vi skulde lade Samlingen gaa fredeligt hen; at vi ikke længer skulle tale om at styrte Ministeriet, men lade dette vente til Efteraaret. De Herrer